

200702739/1.

Datum uitspraak: 18 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/38325, 06/38328 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 6 april 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van _____ om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 28 juli 2006 heeft de minister een aanvraag van _____ om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 april 2007, verzonden op 12 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, de tegen het besluit van 27 juli 2006 door P. Shahinyan en de tegen het besluit van 28 juli 2006 door G. Shahinyan ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.I.M. Peute, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

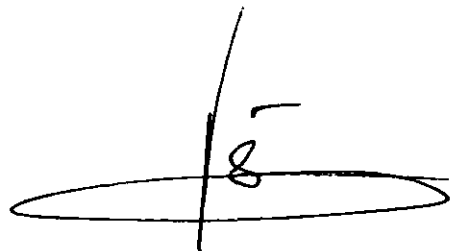
w.g. Peute
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2007

391

Verzonden: 18 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/38325

AWB 06/38328

V-nr(s):

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 6 april 2007

in de zaak van

, eiser sub 1,

, eiser sub 2,

(hierna ook: eisers), beiden woonplaats kiezende ten kantore van hun gemachtigde
mr. J.J. Eizenga te Prinsenbeek,

en

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. L.M.A. Hansen.

1. Procesverloop

1.1 Eisers hebben beroep ingesteld tegen de besluiten van verweerder van 27 juli 2006
(hierna: bestreden besluiten) inzake het recht op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde
tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken en pleitnota in de
vorm van een verweerschrift ingezonden.

1.3 De beroepen zijn gezamenlijk behandeld ter zitting van 14 maart 2007. Eisers zijn
in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde en vergezeld van als
tolk in de Armeense taal. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn
gemachtigde.

Reg.nr(s): AWB 06/3832S en AWB 06/38328

blad 2

2. Overwegingen

2.1 Eisers hebben gesteld respectievelijk te zijn geboren op [redacted], de Armeense nationaliteit te bezitten en sedert respectievelijk 28 oktober 2004 en 2 december 2005 als vreemdelingen in Nederland te verblijven. Eiser sub 1 heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag van 17 november 2004, voor zover van belang en samengevat, het volgende aangevoerd. Eiser sub 1 is afkomstig uit [redacted] in Armenië en behoort tot de Armeense bevolkingsgroep. Zijn moeder was van Azerbeidzjaanse afkomst. In 1991 is de oorlog begonnen tussen de Armeniërs en de Azerbeidzjanen. De familie van eiser sub 1 heeft sindsdien vanwege de Azeri afkomst van zijn moeder, die in 1960 is overleden, problemen ondervonden met luitenant Serog Arakelyan. In september 1995 is eiser sub 1 zijn been kwijtgeraakt door toedoen van Arakelyan. Eiser sub 1 heeft een klacht ingediend, waarna in oktober 1995 generaal Manvel Grigorian, Wowa Kasparyan (generaal bij de militaire politie) en de arts van eiser sub 1 hem een schadeloosstelling hebben aangeboden. Eiser sub 1 heeft dit geweigerd en gezegd dat hij zijn klacht zou doorzetten, waarna hij door Manvel werd bedreigd met de dood. In januari 1996 is Arakelyan veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf. Hij moest gaan werken in Karabach en heeft niet daadwerkelijk vastgezet. In 1998 werd eiser sub 1 op straat aangesproken door Manvel en Kasparyan en werd eiser sub 1 gevraagd waarom hij nog steeds leefde. In 2000 kwam Arakelyan samen met twee anderen naar eiser sub 1 toe en beschuldigde hem van het leed dat hij de afgelopen vier jaar had ondervonden. In 2001 werd eisers zoon, eiser sub 2, naar militaire dienst gebracht. In april 2003 werd eiser sub 1 door de politie bezocht. Eiser sub 2 zou zijn gedeserteerd en de politie heeft de woning van eiser sub 1 doorzocht. Diezelfde maand is Kasparyan samen met twee militairen naar de woning van eiser sub 1 gekomen. Eiser sub 1 werd meegenomen naar de militaire politie van Jerevan, waar hij vijf dagen werd vastgehouden. Omdat eiser sub 1 geen informatie had over zijn zoon, kon hij ook niets vertellen. Vervolgens werd eiser sub 1 naar huis gebracht. In mei 2003 is de echtgenote van eiser sub 1 aan een hersenbloeding overleden. In augustus 2004 kwamen twee militairen naar de woning van eiser sub 1. Zij hebben een wit poeder in zijn gezicht gestrooid en eiser sub 1 onder dwang meegenomen. Eiser sub 1 werd drie dagen mishandeld, waarna hij naar huis werd gebracht. Op 5 september 2004 is de dochter van eiser sub 1, die in [redacted] woonde, om het leven gekomen. Haar keel was doorsneden door Kasparyan, generaal Manvel en Arakelyan, waarna ze in een sloot is gedumpt. De politie heeft een onderzoek opgestart. Eiser sub 1 heeft toen besloten zijn land te verlaten, omdat hij er helemaal alleen voor stond, omdat hij geen idee had waar zijn zoon verbleef en omdat hij machteloos was. Op 9 of 10 oktober 2004 heeft eiser sub 1 vernomen dat men van plan was zijn woning in brand te steken op het moment dat hij binnen was. Het was een spel voor die drie personen om eiser sub 1 en zijn familie langzamerhand kapot te maken. Op 18 oktober 2004 heeft eiser sub 1 zijn woonplaats [redacted] verlaten en is hij via Georgië naar Nederland gereisd, waar hij op 28 oktober 2004 is aangekomen.

Eiser sub 2 heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag van 1 februari 2006, voor zover van belang en samengevat, het volgende aangevoerd. Eiser sub 2 is afkomstig uit [redacted] in Armenië en behoort tot de Armeense bevolkingsgroep. Vanaf ongeveer 1990 werd zijn familie thuis vaak en regelmatig door twee of drie personen bezocht en lastiggevallen, waarbij zijn vader werd geslagen en zijn moeder uitgescholden. De reden voor de problemen was dat de oma van eiser sub 2 een Azeri was. Eiser sub 2 is in november 2001 zijn militaire dienstplicht gaan vervullen. Hij heeft als soldaat in een magazijn gewerkt, waar hij auto's moest wassen en wc's schoonmaken. Ook werd eiser sub 2 geslagen. De eerste dag heeft hij Edgar ontmoet, die hetzelfde probleem had als eiser sub 2.

Reg.nr(s): AWB 06/38325 en AWB 06/38328

blad 3

Op een dag moest eiser sub 2 een vinger tussen de deur leggen, waarna andere militairen de deur dichtgooiden. Eiser sub 2 mist hierdoor een kootje van zijn duim. Toen eiser sub 2 zijn onmenselijke bestaan niet langer kon verdragen is hij in maart 2003 met gevlucht naar een dorp op de grens van Armenië en Georgië. Vervolgens hebben zij ongeveer tweeënhalf jaar in i in Georgië bij een vriend van vader, verbleven. heeft, mede voor zijn eigen veiligheid, eiser sub 2 met zijn vlucht geholpen. Op 4 november 2005 is eiser sub 2 via Minsk naar Nederland gereisd, waar hij op 2 december 2005 is aangekomen. In het aanmeldcentrum in Ter Apel heeft een man, genaamd Casper, eiser sub 2 naar zijn vader gestuurd in OC Gilze.

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgd voornemenprocedure, de bestreden besluiten genomen. Deze besluiten strekken tot weigering eisers de onderbavige verblijfsvergunning te verlenen. Verweerder heeft daarbij in de procedure van eiser sub 1 toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000. Verweerder heeft de aanvraag van eiser sub 2 afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, Vw 2000, in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder c, Vw 2000 van dat artikel.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden besluiten in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kunnen doorstaan.

2.4 Eisers hebben in beroep aangevoerd dat verweerder hen ten onrechte een verblijfsvergunning asiel heeft geweigerd. Eiser sub 2 heeft betwist dat hij zich niet onverwijld zou hebben gemeld. Tijdens het nader gehoor heeft eiser sub 2 de gang van zaken rondom zijn aanmelding op 2 december 2005 omschreven en voor zover eiser sub 2 zich toen niet officieel heeft gemeld, kan hem dit niet worden verweten, gelet op zijn onwetendheid met de procedure. Verder hebben eisers aangevoerd dat zij de onderzoeksresultaten, als neergelegd in het individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 2 maart 2006 (kenmerk DPV-AM-U050921.0229/896274) betwisten en dat verweerder op basis hiervan niet heeft kunnen concluderen tot ongeloofwaardige relazen.

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Volgens artikel 29, eerste lid, Vw 2000, voor zover hier van belang, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a die verdragsvluchteling is;
- b die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

2.6 Volgens artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond

Reg.nr(s): AWB 06/38325 en AWB 06/38328

blad 4

voor verlening vormen.

Het is dus in beginsel aan eisers om aannemelijk te maken dat hun aanvragen zijn gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf of in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.7 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

Gelet op de motivering dienaangaande, neergelegd in het aan het bestreden besluit ten grondslagliggende voornemen, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser sub 2 zich toerekenbaar niet onverwijld heeft gemeld. Met name acht de rechtbank hiervoor van belang dat verweerder onderzoek heeft gedaan naar aanleiding van het relaas van eiser sub 2, als gedaan ten tijde van het nader gehoor, maar uit dat onderzoek is gebleken dat niets bekend is van een melding van eiser sub 2 op de genoemde data in AC Ter Apel. Voorts heeft eiser sub 2 zijn relaas met betrekking tot zijn verblijf van enkele dagen in december 2005 in AC Ter Apel niet aangetoond noch anderszins aannemelijk gemaakt. Verweerder heeft het er derhalve voor mogen houden dat eiser sub 2, hoewel naar eigen zeggen reeds op 2 december 2005 ingereisd hier te lande, zich eerst op 4 januari 2006 heeft gemeld en hij voor deze niet onverwijld melding geen verschoonbare verklaring heeft gegeven.

Reeds op grond van het voorgaande heeft verweerder in het niet onverwijld melden van eiser sub 2, zonder dat hij daarvoor een verschoonbare verklaring heeft kunnen geven, de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aangetast mogen achten. Nu eiser sub 2 desondanks meent dat hij bescherming behoeft, heeft verweerder van hem een grotere inspanning mogen verlangen om de noodzaak daartoe aannemelijk te maken.

2.8 Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiser sub 2 hierin niet is geslaagd en dat het relaas van eiser sub 1 eveneens ongeloofwaardig is. De rechtbank overweegt hiertoe als volgt. Uit voornoemd individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken, uitgebracht in de zaak van eiser sub 1, is onder meer gebleken dat een persoon genaamd Pagrad Shahinyan (ook wel gespeld als Shahinian), de naam die door eiser sub 1 hier te lande is opgegeven en door eiser sub 2 is bevestigd, niet bekend is in Armenië bij de centrale voor woonregistratie verantwoordelijke autoriteiten en dat deze naam evenmin bekend is bij de lokale autoriteiten in het dorp alwaar eiser sub 1 naar eigen zeggen vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Armenië heeft gewoond. Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State kan een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie verschaft onder aanduiding van, zover mogelijk en verantwoord, de bronnen, mag verweerder bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Eisers hebben naar het oordeel van de rechtbank geen concrete aanknopingspunten aangedragen die aanleiding geven tot twijfel aan de juistheid dan wel

Reg.nr(s): AWB 06/38325 en AWB 06/38328

blad 5

volledigheid van dit ambtsbericht, nu zij slechts kritische kanttekeningen bij dit ambtsbericht en de wijze van onderzoek hebben geplaatst. Voorts hebben zij hun stelling, dat eiser sub 1 in ieder geval is geregistreerd in de provincie Ararat, niet nader onderbouwd.

Voor zover eisers op 8 januari 2007 een verklaring, gedateerd 11 november 2006, hebben overgelegd, inhoudende dat eisers inwoners zijn van het dorp in de provincie en ondertekend door het dorpsbestuur en de personeelssecretaris van het dorpsbestuur, is de rechtbank van oordeel dat geen sprake is van een feit of omstandigheid als bedoeld in artikel 83 Vw 2000. Gelet op het verhandelde ter zitting is de rechtbank gebleken dat eisers eerst na de bestreden besluiten hebben getracht aan een dergelijk document te komen, zodat gesteld noch gebleken is dat eisers deze verklaring niet eerder hadden kunnen en derhalve hadden mochten verkrijgen en overleggen. De verklaring van 11 november 2006 zal derhalve niet bij de beoordeling van de beroepen worden betrokken.

Gelet op voornoemde onderzoeksresultaten en de verklaringen van eisers, dat zij nooit gebruik hebben gemaakt van een andere naam, heeft verweerder het standpunt mogen innemen dat eisers hier te lande opzettelijk onjuiste personalia hebben verstrekt en zij hun identiteit, nu zij deze niet hebben aangetoond, niet aannemelijk hebben gemaakt, zodat geen geloof kan worden gehecht aan de door hen gestelde problemen die aanleiding zijn geweest voor vertrek uit Armenië. De verhalen zijn derhalve in redelijkheid ongeloofwaardig bevonden door verweerder.

2.9 Nu verweerder geen geloof heeft hoeven hechten aan de asielerklazen van eisers, heeft verweerder hen terecht een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op één van de gronden van artikel 29 Vw 2000 onthouden.

2.10 Op grond van het voorgaande zullen de beroepen ongegrond worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M.L. Weerkamp en in het openbaar uitgesproken op 6 april 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.P.J. Tillie, griffier.

Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepsschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Reg.nr(s): AWB 06/38325 en AWB 06/38328

blad 6

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

Afschrift verzonden op: 12 APR. 2007

SCHOVERS*Advocaten*

RAAD VAN STATE	
2360	INGEKOMEN
B	18 APR 2007
ZAAKNR.	02739
AAN:	VII J
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE
 per fax (070-3651380) en gewone post

Mr. W.F. Schovers*
 Mr. J.J. Eizenga**
 Mw. mr. E.M.G. van Nuenen
 Mw. mr. A. Kurl-Ceçoglu
 Mw. mr. M. Verger
 Mr. J. Elissen
 Office Manager:
 Mw. S. Kranen
 Secretariaat:
 Mw. J.M.A. Timp
 Mw. M.G.A. Machielsen
 Mw. C.L.M. Leemans

* Specialist *Recht*
 ** Specialist *Vreemdelingenrecht*

Inzake: 20070310 HE /

/ IND PV Den Haag

Uw referentie:

woensdag 18 april 2007

Edelachtbare vrouwe, heer,

De heer , geboren op , met de Armeense nationaliteit, alsmede diens zoon , geboren op , eveneens met de Armeense nationaliteit, verder te noemen appellanten, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres, Markt 38 te Prinsenbeek, Postbus 25, 4840 AA Prinsenbeek, waarvan ondergetekende verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Dat appellanten hierbij hoger beroep instellen tegen de in kopie bijgesloten uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage zitting houdende te Breda (verder: de rechtbank) (PRODUCTIES 1 en 2), gedateerd de zesde april 2007 en verzonden op 12 april 2007 (AWBnummers 06/38325 en 06/38328). Vanwege de samenhang en nauwe familierelatie worden in één hoger beroepschrift de grieven van beide appellanten behandeld.

Dat het appelschrift berust op de navolgende grieven:

GRIEF 1

Ten onrechte neemt de rechtbank ten aanzien van appellant aan, dat deze voor de niet onverwijld officiële melding bij de Immigratiedienst geen verschoonbare verklaring heeft gegeven, en dat daarom van hem een grotere inspanning mag worden verlangd om de noodzaak tot asielverlening aannemelijk te maken. Dit laatste is ook in strijd met de rechtspraak van het EHRM terzake van artikel 3 EVRM.

Toelichting:

SCHOVERS

A d v o c a t e n

Appellant heeft in het rapport van nader gehoor geschetst, dat en hoe hij zich op 2 december 2005 heeft gemeld bij het Aanmeldcentrum. Hij sluit niet uit, dat hij zich niet officieel gemeld heeft, maar tengevolge van de onwetendheid met betrekking tot de procedure en hoe die eigenlijk zou moeten lopen, valt hem dit niet althans niet in deze mate aan te rekenen. Bovendien wil ik u wijzen op rechtspraak van het EHRM, de zaak (uitspraak van 5 juli 2005, Rv 2005-2 met nt. RB), waaruit ik afgeleid, dat het moet gaan om de kern van het asielrelaas en de geloofwaardigheid hiervan, en andere omstandigheden, zoals bijvoorbeeld een te late melding bij het Aanmeldcentrum geen dan wel minder een rol mogen spelen (zie de overweging: *"This being so, the Court must proceed, in so far as possible, to an assessment of the general credibility of the statements made by the applicant"*; zie ook r.o. 53 waarbij het ontsnapingsverhaal *"somewhat remarkable"* wordt genoemd).

GRIEF 2

Ten onrechte wordt in het feit, dat er kritische kanttekeningen bij het ambtsbericht worden geplaatst, door de rechtbank geen reden gevonden voor twijfel aan het ambtsbericht. Zulks is in strijd met de toetsing zoals artikel 3 EVRM dit volgens het EHRM vergt. Ten onrechte heeft de rechtbank, hoewel daartoe uitdrukkelijk in het beroepschrift op 18 augustus 2006 toe verzocht, niet gehoor gegeven aan het verzoek om ingevolge artikel 8: 29 Awb de onderliggende stukken in te zien en te beoordelen.

Toelichting:

In de zienswijze van 7 juli 2006 en in het beroepschrift van 18 augustus 2006 hebben appellanten kritiek gegeven op het individueel ambtsbericht van 2 maart 2006. Zo hebben zij aangegeven, dat, gezien de problemen die ze hadden met de omwonenden, men absoluut niet kan varen op verklaringen van omwonenden. Bovendien is aangegeven dat het leveren van tegenbewijs voor hen uitermate moeilijk is. Daarom zou de rechtbank op zijn minst de onderliggende stukken op basis van artikel 8: 29 Awb hebben moeten inzien en beoordelen. Bovendien vergt de rechtspraak van het Europees Hof van Rechten van de Mens een andere benadering van de zijde van de Immigratiedienst (zie de uitspraak van 11 januari 2007, JV 2007-30 met noot BPV). Deze benadering dient actiever te zijn (zelfs waar nodig *"proprio motu"*! Zie r.o. 136). Als er kritische kanttekeningen die hout snijden, worden geplaatst bij een individueel ambtsbericht, dan is het niet meer aan appellanten om tegenbewijs te leveren, maar kan ook van de Immigratiedienst verwacht worden nader onderzoek te doen.

GRIEF 3

Ten onrechte wordt de verklaring van het dorpshef van 11 november 2006, die op 8 januari 2007 is overgelegd, door de rechtbank niet gezien als feiten of omstandigheid in de

SCHOVERS

A d v o c a t e n

zin van artikel 83 Vw. Ten onrechte meent de rechtbank, dat deze verklaring eerder had moeten worden verkregen en overgelegd. Zulks is in strijd met de rechtspraak van het EHRM over artikel 3 EVRM.

Toelichting

Uit rechtspraak van het EHRM (zie onder meer bovengenoemde uitspraak van 11 januari 2007, JV 2007-30 met noot BPV) blijkt, dat er op een andere manier met nader ingebrachte stukken moet worden omgegaan. Gekeken moet worden naar de stand van zaken ten tijde van de rechterlijke beslissing c.q. ex nunc! Het aangedragen materiaal, inclusief materiaal dat uit eigen beweging is verzameld, dient voluit meegenomen te worden (zie ook het artikel: "Straatsburg en het Nederlandse Vluchtelingenrecht" door prof. Mr. T.P. Spijkerboer in NJB 2007-7, blz. 380 e.v., met name blz. 384 en 385).

GRIEF 4

Ten onrechte concludeert de rechtbank dat de Immigratiedienst/ de Minister het standpunt mocht innemen dat appellanten opzettelijk onjuiste personalia hebben verstrekt en dat zij hun identiteit niet aannemelijk hebben gemaakt, zodat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem gestelde problemen die aanleiding waren voor het vertrek uit Armenië. Ten onrechte concludeert de rechtbank dat de Immigratiedienst/de Minister de vluchtverhalen in redelijkheid ongeloofwaardig mocht vinden.

Toelichting

De argumenten tegen deze conclusie van de rechtbank zijn reeds verwoord in de grieven 1 tot en met 3, zodat daar korthedshalve naar verwezen wordt.

Conclusie

Gezien bovengenoemde grieven verzoeken appellanten U de bestreden uitspraken te vernietigen.

Voorts wordt verzocht de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen in de proceskosten.

Met vriendelijke groet,

J.J. Eizenga